

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/270/2019
Identifikačné číslo spisu: 8716202162
Dátum vydania rozhodnutia: 30.09.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Petříková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8716202162.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu S. X., bývajúceho v H., zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Daniel Blyšťan, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Užhorodská č. 21, s adresou na doručovanie v Košiciach, Brezová č. 10, proti žalovanej Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Karadžičova č. 17, zastúpenej JUDr. Jaroslavom Čollákom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Floriánska č. 19, o 57.000 eur s prísl., vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 17C/174/2016, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 16. mája 2018 sp. zn. 9Co/211/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 10. januára 2017 č. k. 17C/174/2016-132 konanie v časti 6.000 eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6.000 eur od 22. júna 2013 do zaplatenia zastavil, II. žalobu zamietol a III. žalovanej priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy vo výške 57.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 57.000 eur odo dňa 22. júla 2013 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že 14. marca 2012 uzavrel ako poistený so žalovanou ako poisťovateľom Poistnú zmluvu č. XXX/XXXXXX-X o poistení úrazu a zodpovednosti, ktorá pokrývala trvalé následky úrazu s progresiou 400 %, smrť spôsobenú úrazom a denné odškodné po úraze a počas dlhodobej PN. Garantovaná poistná suma pre poistenie trvalých následkov úrazu s progresiou 400 % bola stanovená na 100.000 eur. Dňa 13. apríla 2012 došlo k úrazu žalobcu, pri ktorom utrpel rozsiahle zranenia a to najmä poranenie pravého ramena, ramenného kĺbu a poranenie chrbtice. Žalovaná žalobcovi uhradila poistné plnenie pre prípad denného odškodného po úraze v rozsahu 50 dní, pričom mu bolo oznámené, že trvalé následky úrazu nebolo možné zatiaľ definitívne posúdiť. V prípade poistného plnenia z trvalých následkov úrazu však žalovaná priznala žalobcovi iba sumu vo výške 19.000 eur určenú ako 19 % z poistnej sumy, v rámci predmetného rozmedzia percentuálnu hodnotu trvalých následkov pri obmedzení pohyblivosti chrbtice ľahkého až stredného stupňa na 10 % a pri obmedzení pohyblivosti ramenného

kľbu ťažkého stupňa na 9 %. Medzi stranami sporu neboli trvalé následky žalobcu po úraze sporné. Sporné bolo k nim priradené percento v rámci percentuálneho rozsahu uvedeného v oceňovacích tabuľkách žalovanej. Súd prvej inštancie mal za to, že žalovaná v konaní zrozumiteľne vysvetlila a preukázala, prečo v rámci určitého percentuálneho rozsahu priznala žalobcovi konkrétne percentá (a podľa nich vyplatila poistné plnenie) a na druhej strane žalobca v konaní nepreukázal, že mu patrí viac, preto rozhodol tak, ako je vyššie uvedené.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom zo 16. mája 2018 sp. zn. 9Co/211/2017 na odvolanie žalobcu rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil v odvolaním napadnutých častiach, a to vo výroku II. o zamietnutí žaloby a vo výroku III. o trovách konania podľa § 387 ods. 1, 2 CSP. Súd prvej inštancie úplne zistil skutkový stav veci, správne ho právne posúdil a preto sa odvolací súd s jeho rozsudkom v napadnutej časti stotožnil a odkázal naň. Osobitne odkázal na dôvody rozsudku okresného súdu a jeho závery, že žalovaná nebola povinná pred uzavretím predmetnej poistnej zmluvy žalobcu informovať o obsahu všetkých poistných plnení a všetkých nárokov vyplývajúcich z poistnej zmluvy pripojením oceňovacích tabuliek, že navyše žalobcovi nič nebránilo sa o tieto zaujímať, najmä ak z titulu svojej práce mal vedomosť, že majú vplyv na výplatu poistného plnenia a v prípade ich nepredloženia zmluvu so žalovanou neuzavrieť. Záverom žalovanej proti žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolaťel“). Tvrdil, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá ešte nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená, teda uplatnil dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Uviedol, že súdy nižších inštancií vec nesprávne právne posúdili, nakoľko neaplikovali ustanovenie § 54 OZ na znenie zmluvných podmienok - oceňovacích tabuliek, ktoré sú súčasťou poistného vzťahu sporových strán a tvoria súčasť podmienok poistnej zmluvy, nakoľko bližšie a konkrétne vymedzujú práva a povinnosti strán z poistnej zmluvy. Podľa jeho tvrdenia je spornou otázkou to, aké konkrétne percento náleží žalobcovi v zmysle oceňovacích tabuliek, ktoré sú súčasťou poistnej zmluvy. Odvolací súd pochybil a jeho právne posúdenie veci - postavenie žalobcu vo veci ako spotrebiteľa - je nesprávne a je v rozpore s judikatúrou ESD. Nakoľko žalobca nemá vedomosť o tom, že by dovolací súd túto právnu otázku spotrebiteľa riešil je jeho dovolanie prípustné. Na základe predložených tvrdení navrhol, aby dovolací súd rozhodol v zmysle dovolacieho návrhu a aby mu bola priznaná náhrada trov dovolacieho konania.

4. K podanému dovolaniu vo svojom vyjadrení žalovaná uviedla, že ho žiada odmietnuť ako neprípustné, resp. zamietnuť s tým, že jej bude priznaná náhrada trov konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolaťel“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

6. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

7. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho

súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania v CSP nemožno v žiadnom prípade interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím) musí byť vyvážené sprisnenými podmienkami prípustnosti dovolania - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch.

9. Naďalej je tiež plne opodstatnené konštatovanie, že ak by dovolací súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (II. ÚS 172/03).

10. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo o d vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

11. Dovolací súd uvádza, že uvedený dôvod prípustnosti dovolania predpokladá, že dovolateľ v dovolaní vymedzí práve tú právnu otázku (nie inú, resp. neuviedie žiadnu), od vyriešenia ktorej záviselo dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. V prípade dovolania, prípustnosť ktorého vyvodzuje dovolateľ z § 421 ods. 1 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam. Závery o (ne)prípustnosti dovolania prijíma dovolací súd na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 CSP). Výsledok posúdenia prípustnosti dovolania je teda podmienený tým, ako dovolateľ súdu vysvetlí (konkretizuje), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP).

12. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka musí byť označená v dovolaní spôsobom jasným, určitým a zrozumiteľným. Sama polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu niektorého problému, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému § 421 ods. 1 písm. b/ CSP (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 203/2016, 2 Cdo 54/2018, 3 Cdo 6/2017, 3 Cdo 67/2017, 4 Cdo 95/2017, 7 Cdo 140/2017). Pokiaľ dovolateľ v dovolaní nevymedzí právnu otázku, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach (o tom, ktorú otázku mal dovolateľ na mysli); v opačnom prípade by jeho rozhodnutie mohlo minúť zákonom určený cieľ. V prípade absencie vymedzenia právnej otázky, nemôže najvyšší súd pristúpiť k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd.

13. Dovolateľ v zmysle uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP namietal nesprávne právne posúdenie v súvislosti s otázkou určenia konkrétneho percenta mu náležiacoho v zmysle oceňovacích tabuliek, ktoré sú súčasťou poisťnej zmluvy. Toto je podľa neho právna otázka, nakoľko ide, ako on sám uviedol, o aplikáciu poisťnej zmluvy, resp. jej príloh - oceňovacích tabuliek - na už konkrétne odborne ustálené zdravotné postihnutie. Namietal aj nesprávne právne posúdenie veci - postavenie žalobcu ako spotrebiteľa, ktoré je v rozpore s judikatúrou ESD.

14. Takto uplatnený dovolací dôvod dovolateľ ale nevymedzil spôsobom vyplývajúcim z § 432 ods. 2 CSP, t. j. nevymedzil konkrétnu právnu otázku a neuviedol v čom spočíva jej nesprávnosť. V

nadväznosti na uvedené dovolací súd zdôrazňuje, že na to, aby určitá otázka mohla byť z hľadiska ustanovenia § 421 ods. 1 CSP relevantná, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku) a musí byť vymedzená jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom, ktorý umožňuje posúdiť prípustnosť a následne dôvodnosť dovolania, čo v danom prípade vzhľadom na obsah dovolania splnené nebolo. Dovolateľ spochybňoval skutkové závery, namietal a polemizoval so správnosťou právnych záverov odvolacieho súdu, pričom v jeho dovolaní neboli jasne vymedzené právne otázky.

15. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že dovolateľ vo svojom dovolaní neoznačil jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil svoje rozhodnutie a preto dovolací súd odmietol dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. f/ CSP.

16. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.